

ærede Minister var færdig, vidste man i Grunden ingenting. Men det Hovedindtryk, man havde af hans Referat, var det, at der ikke var noget som helst i Vejen med Stadslæge Hoff. Jeg vil sige, at hvis vi ved den Lejlighed i Finansudvalget havde haft en Stenograf, som kunde have taget et Referat af Ministerens Fremstilling af den Sag paa Grundlag af Dokumenterne, og man saa vilde have sammenlignet dette Referat med Aktstykkerne, saaledes som de nu foreligger, vilde man have haft det bedste Bevis for, at jeg i Gaar var fuldt berettiget til at bruge de Udtalelser om Justitsministerens Fortielse overfor Finansudvalget, som jeg tillod mig at bruge. Men det gjaldt jo for den højtærede Minister om med et rask Tag at trække disse 1,000 Kr. i Land, som han skulde bruge til Ansættelsen af Stadslæge Hoff; og det er et stort Spøgsmaal, om det vilde være gaaet saa glat, hvis Finansudvalget havde faaet Tid til at sætte sig rigtigt ind i Sagen, forinden det skulde træffe sin Bestemmelse. Jeg vil i hvert Fald helst tro om mine Kolleger i Finansudvalget, at de vilde være blevne betænkelige ved denne Sag, hvis de forinden dens endelige Afgørelse havde faaet Lejlighed til at kontrollere alle de Dokumenter, paa hvilke Ministeren baserede sin Udvikling for os.

I øvrigt har jeg for mit Vedkommende ikke meget mere at sige om den højtærede Ministers Forhold i denne Sag ud over, hvad jeg udtalte i Gaar. Jeg vil sige, at mine Indtryk af Ministeren ikke i mindste Maade ere forandrede ved den Parade, som han lavede i Eftermiddagsmødet, og hvorunder den højtærede Minister med mange Ord om mere eller mindre uvedkommende Ting søgte at gøre Indtryk paa sine Partifæller. Naar man hører den højtærede Justitsminister tale i denne Sag, synes jeg, man ligesom har en Følelse af, at han staar som Defensor for en sigtet; den højtærede Minister ved, at den sigtede er skyldig, men han gør naturligvis, hvad han kan, for at redde ham, og det gjorde han ogsaa i sin Tale i Eftermiddags. Karakteristisk er det ogsaa, at den højtærede Minister i Dag har hævdet, at tidligere morfinistiske Læger godt kunne beholde deres Stillinger — det var jo Meningen med de mange

Ord, som Justitsministeren i saa Henseende brugte i Formiddagsmødet. Det ærede Medlem fra Sakskøbing (Rørdam) har med, maa jeg sige, lægevidenskabelig Autoritet hævdet det modsatte. Men hvis Ministeren virkelig havde Ret i saa Henseende, har man Lov til at spørge: Hvorfor kunde Distriktslæge Langhoff, der var Afholdsmand, saa ikke være værdig til sin Stilling? Naar man, saaledes som Ministeren synes at ville, kan tolerere morfinistiske Læger, hvorfor kunde Langhoff saa ikke være værdig til den Stilling, han indtog, og hvorfor skulde saa Dr. Muus afskediges til Fordel for en Mand, som bevislig har tolereret Morfinister? Det forekommer mig, at Forholdet nu i Virkeligheden har udviklet sig saaledes, at den højtærede Justitsminister er kommen til at staa som Forsvarer for morfinistiske Læger, medens han fornylig har afskediget en Embedslæge, nemlig Dr. Muus, fordi Dr. Muus formentlig har holdt Haanden over en Læge, som aldrig har været Morfinist, og som i de sidste 2 Aar har været Afholdsmand, det vil sige været afholdende fra stærke Drikke. Saaledes synes jeg, at Forholdet nu ligger, og det er en mærkelig Skæbnens Tilskikkelse, at den højtærede Justitsminister, som har villet rense ud i Lægestanden ved at afskedige Dr. Muus og faa Langhoff væk, nu staar som den, der skal forsvare morfinistiske Embedslæger her i Landet. Det var, hvad jeg har at sige til den højtærede Minister. Jeg har i øvrigt udtalt mig meget bestemt og udførligt i Gaar angaaende min Stilling i denne Sag.

Saa vil jeg blot endnu sige et Par Ord til Flertallets ærede Ordfører (Carl Hansen). Den ærede Ordfører citerede adskillige af mine Udtalelser i Gaar, saa de komme til at staa to Gange i Rigsdagstidende, og det kan jo ikke være nogen Skade til, det vil jeg i alt Fald ikke bebrejde ham, men hans Imødegaaelse af mine Udtalelser synes jeg ikke, der er nogen særlig Grund for mig til at opholde mig ved. Han kaldte mine Udtalelser mærkelige, usædvanlige, voldsomme, ejendommelige o. s. v. Jeg vil sige, at jeg udtalte min Mening aabent og rent og hensynsløst, saaledes som jeg mente, man burde tale i denne Sag, og hvis det skal kaldes ejendomme-